

Národ nade vše!

S podobným myšlením nechceme mít nic společného

Že v naší straně existuje určitá názorová různost, je jevem přirozeným. Přesto by bylo dobré si v některých bodech udělat jasno. Jsou témata, která se přímo odvíjejí od ideového středobodu našeho vidění světa, od integrálního nacionalismu.

V letošním osmém čísle vyšel příspěvek "To jsme chtěli? Já tedy ne!" psaný jednou z našich čtenářek. Paní V.T. v něm ovšem nadřadila svou pohlavní příslušnost nad nacionalismus. Text ostře vystupuje proti možnosti zákazu potratů.

Věřící křesťan by začal hovořit o ochranné lidského života již od jeho vzniku, tedy od početí. Jistě je otázkou polemiky etiků, co je vlastně lidský život a kdy vzniká. My nacionalisté však hledíme na jiné aspekty. Rozlišujeme, zdali hovoříme o otázce potratů v předlidské Africe nebo v České republice. Zatímco naše kritéria pohledu na populační explozi v rovníkových zemích velí exportovat do tamních končin potratová antikoncepční kulturu, na svůj Národ bychom měli mít kritéria zcela jiná.

Pisatelka si ve svém příspěvku sama uvědomuje nebezpečí spjatá se zdejší nízkou porodností, kdy už ani daleka nedosahujeme minimálního reprodukčního koeficientu 2,1 dítěte na ženu. 30 000 nenarozených dětí ročně by sice toto číslo nijak radikálně nezměnilo, ale z potůčků se stává moře.

Národ je jeden a jednotný. Nechci propagovat cestu přebujelých sociálních dávek pro svobodné matky, které nejsou ničím jiným než protirodinnou politikou liberálních demokracií. Řešení je v návratu k tradičním rodinným rolím, které zohledňují přirozenou odlišnost pohlaví. To, že

česká matka zmaří narození již počatého života, ochudí nás všechny.

A pokud některé slečně šlo o několik pomíjivých okamžiků, které sebou přinesly nechtěné těhotenství, holt musí počítat s devítiměsíčním "trestem". Národní stát pak pro potomka krkavčí matky zajistí výchovu v institucích, do kterých vstoupí nechtěný uřvaný uzlíček. Po osmnácti letech z nich vyjde nacionalistickým způsobem vychovaný muž či žena, kteří budou vědět, že jsou syny a dcerami Národa. By na svět přišli prostřednictvím jakési povětriny. Jistě se nyní nenacházíme v situaci, kdy jsou aktuální plány do budoucna. Osobně si ale dovedu představit, že jednou naše strana bude zajišťovat obdobný výchovný program, ve kterém bude vyrůstat nová elita. Mladí lidé od narození vychovávaní pod zářným ideálem síly, oddanosti k posvátnu, účty kabsolutnímu nacionalismu!

Autorka kontroverzního příspěvku se bojí, že odmítnutím potratů se dostaneme do roku 1900. Nevím, co se jí na uvedeném roku nelíbí. Ryzí národní uvědomění tehdy vrcholilo a morálka také nebyla hollywoodsky rozplzlá. Pokud by zrušení potratů alespoň trošičku přispělo k návratu do někdejších myšlenkových dimenzí, byl by tu další důvod pro přijetí takové zákonné úpravy. Ono totiž vykřikování o kdekjakých svobodách (levicová kategorie!) může vést i k následujícím výrokům: "Vzhledem k ročním 400 000 potratům v Německu si můžeme přece dovolit přinejmenším stejný počet přistěhovalců." (Gregor Gysi, někdejší předseda komunistů sídlících v Německu). S podobným myšlením přecinechceme mít nic společného.

Petr Kalinovský

Propagace fašismu a komunismu

V naší republice je propagace hnutí směřujících k potlačení svobod a práv občanů jako je fašismus a komunismus zakázána. Přesto se komunisté hrdě hlásí k Leninovi, Stalinovi i Gottwaldovi. Veřejnost jim to nejen toleruje, ale najde se mnoho těch, kteří jim ještě dají ve volbách svůj hlas. Možná z nezalosty, možná ze stesku po "bezproblémovém" přežívání pod péčí komunistické strany. V každém případě by se nemělo zapomenat a následující řádky a slouží jako memento:

O komunistické straně

* **Klement Gottwald**, generální tajemník KSČ, duben 1933:

My se vás nebudeme báti. Mne můžete zavřít nebo zabít, ale nemyslete, že zničíte komunistickou stranu. To budete bez starosti.

* **Miroslav Grebeníček**, předseda KSČM, květen 2001:

Po listopadu 1989 jsme necouvli. Díky přitažlivosti myšlenek, smelosti srdce a velké odvaze našich členů se stal malý záznak. V České republice jako v jediné středoevropské zemi, působí silná a stále vlivnější komunistická strana.

O dani z luxusu

* **Klement Gottwald**, generální tajemník KSČ, květen 1931

Navrhujeme, aby na stavby levných bytů, škol a nemocnic zaopatřeno bylo půl druhé miliardy zvláštní dávkou z majetku na milionáře. Je možno dáti lidu práci a chléb, je dosti materiálních prostředků, a to u bohatců. Je nutno bráti tam, kde peníze jsou. A jsou tam.

* **Václav Exner**, místopředseda KSČM, květen 2002

KSČM chce jen spravedlivěji rozdělit daňovou zátěž mezi podnikání, musí se úspěšný podnikatel na oplátku většími roji podílet na potřebách státu a obce. Chceme prostě větší solidaritu. Daně z luxusu se průměrný člověk nemusí obávat. Kdo si dnes může dovolit auto

za milion nebo šperky za stovky tisíc?

O nezaměstnanosti

* **Klement Gottwald**, generální tajemník KSČ, prosinec 1930

Vládní prohlášení a zejména sociální demokraté a čeští socialisté říkali, že jde o vládu ochrany sociálně slabých, o vládu spravedlnosti ke všem. Ve vládním prohlášení před rokem Udržal pravil, že vláda bude podporovat zvýšení nezaměstnanosti. Dnes po jednoroční podpoře tohoto druhu máme přes 400 tisíc nezaměstnaných, přes půl milionu polozaměstnaných, máme statisíce lidí, kteří nemají v pravém slova smyslu co jísti.

* **Miroslav Grebeníček**, předseda KSČM, únor 2003
Nezaměstnanost, která už i v oficiálních číslech pokračuje neuvěřitelnou hranici deseti procent práce schopných občanů, považují za doklad hluboké společenské krize. Opakovaná klíše o předimenzované sociální síti a nechuti většiny nezaměstnaných hledat práci, považují za cynický účelová. Odpovědnost za prudký růst nezaměstnanosti, za sociální katastrofu nejpostiženějších regionů padá nejen na vrub dělení kořisti a experimentování v režii pravicových koalic první poloviny 90. let. Současný stav je i důsledkem politiky ekonomické stagnace a neschopnosti menšinové i koaliční vlády s účastí ČSSD oživit národní hospodářství.

O znárodnění

* **Klement Gottwald**, generální tajemník KSČ, listopad 1931

My vyvlastníme bez náhrady všechny fabriky, banky a doly, zkrátíme pracovní dobu, zvýšíme mzdy a dáme lidu chleba a práci. My vyvlastníme bez náhrady všechny velkostatky a církevní panství a dáme pracujícím rolníkům zdarma půdu.

* **Jiří Dolejš**, místopředseda KSČM, listopad 1999
Pokud jde o státní vlastnictví, jde o udržení kontroly nad strategickými podniky a efektivní výkon vlastnických práv státu. Požadavek nápravy chybných privatizačních rozhodnutí, pozastavení další privatizace, popřípadě ve vybraných případech i znárodnění za náhradu patří mezi zcela legitimní. Rozhodně nechceme omezovat podnikatelskou iniciativu a odebírat majetek těm, kteří se onějí vlastnícími zasloužili." J.P

Ing. Radim Šašínska, funkcionář RMS na regionální i místní úrovni, narozen 1966 tragicky zemřel 4.4.2003

Těžko lze slovy vyjádřit smutek, který cítím. Stále si říkám, to přeci není možné. Snad za chvíli vstoupí do dveří a se svým plachým úsměvem popřeje všem dobrý den. Bohužel, už tomu tak nikdy nebude. Navždy nás opustil milý člověk, věrný přítel, oddaný straník. Pan ing. Radim Šašínska byl oporou nejen své rodině, ale také nás všech, kdo vedeme nerovný boj se vším tím zlem, které nás obklopuje. Tak, jako většina z nás byl zklamán polistopadovým vývojem. Očekával spolu s námi povznesení národa i vlasti a jejich suverénní rozkvet politický, kulturní i hospodářský. To se bohužel nespělo. Staré struktury se mají čile k světu, ovládly jak politiku, tak ekonomiku a znovu nám poroučejí. A nejen to. Kdyby nám ti stále stejní jen zpívali z televizní obrazovky nebo nás poučovali a rádobý bavili. Daleko horší je, že mizí i životní úroveň a perspektivy národa a vlasti. Jako zemědělskému inženýrovi nejvíce panu Šašínskému vadilo jak se zachází s naším venkovem, jak se prodává půda a jak domácí trh stále více ovládají cizáci. Jemu to vadilo tak, jako nám všem. On byl však daleko více citlivý, přemýšlivý a inteligentnější než většina našeho národa. A to je asi největší slabina nás všech, kteří se sdružujeme kolem republikánského programu. Naprostá většina našich spoluobčanů byla za socialismu spokojena a je spokojena i dnes. Nic jim přeci nechybí. Mají kus žvance, televizi a střechu nad hlavou a více asi od života nikdy nečekali a nechtěli. Jen nemozí přemýšlejí o tom kam směřujeme, všimají si problémů, chtějí se bránit zlu a napravovat křivdy. Taková ale v našem národě končí na hranici, v lepším případě v exilu. Ti nejmínímavější a nejcitlivější, když nemohou unést tragédii doby, volí protest, který je svou nezvratností řadí po bok Titanů. Obětují to nejcenější co lidská bytost má svůj život.

Radim Šašínska obětoval svůj život a svoji oběť položil na oltář vlasti. Neodvolatelně a na věky. Právě tak musíme i jeho čin chápat, pamatovat a nikdy nezapomenout. A je nám jeho hrdinský čin navždy posilou i v těch nejtěžších chvílích, kdy bychom se chtěli vzdát.

Bojujme ve jménu živých i mrtvých. Jedině osud národa a vlasti jsou hodny nejvyšších obětí. Den 7. dubna bude navždy vzpomínán jako významný republikánský den.

Čestjeho památce

Zavedení RMS

PhDr. Miroslav Sládek

Co se skrývá za " válkou proti terorismu"? V kongresu USA zazněly výzvy zahrnout do cílů útoku Irák nebo i Súdán již před 2 lety

Po útoku na New York dne 11. září se vyrojilo množství úvah o dalším vývoji mezinárodní situace. Následující řádky plně dokládají, že odhadnout další postup americké administrativy nebylo až tak obtížné.

Říjen 2001:

"Bush a jeho mezinárodní koalice složená z USA, Británie, Německa, Francie, Kanady, Austrálie a několika dalších zemí zahájili nedávno vojenský útok na Afghánistán. Použili boj proti "Islámskému terorismu" (který sami pomáhali vytvořit a vyživovat) jako záminku pro uskutečnění svých skrytých plánů, kterými jsou:

- Získání kontroly nad ropovody mezi republikami Střední Asie a Indickým oceánem;
  - Založení vojenských základů v regionu s cílem obklíčit Rusko a Čínu, potenciální protivníky světové dominance Západu;
  - Nalezení cesty ze současné krize militarizací ekonomiky;
- V kongresu USA zazněly i výzvy zahrnout do cílů útoku Irák nebo i Súdán. Ačkoliv dnes není příliš ochota rozšířit útoky na další země, je více než pravděpodobné, že tak bude učiněno v nadcházejících měsících."

Lidé bez práce nejsou jen příživníci

Kritika je oprávněná tam, kde by nezaměstnaný pobíral neadekvátní peníze nebo kde je trvání nezaměstnanosti živeno černou prací

Žádný velký spěch nezaměstnaných při hledání místa, jejich malá motivace a pile a lošně vyplácení dávek jsou častými argumenty kritiků současné situace.

Kritika je oprávněná tam, kde by nezaměstnaný pobíral neadekvátní peníze nebo kde je trvání nezaměstnanosti živeno černou prací uchazeče. Ani poté však nelze prohlásit, že jistá část lidí podporu nepotřebuje. I nemocní nebo důchodci nepřestávají být občany, přestože se v daném momentu nepodílejí na tvorbě HDP.

Je zřejmé, že tato situace není jednoduchá a nalézt v ní takové řešení, které by se zamlouvalo většině je prakticky nemožné. Dosavadním záměrem jak socialistické, tak liberální vládní politiky bylo pouze vážnost problému zamaskovat tak, aby neohrozil vyhlídky po-

litiků na znovuzvolení. Úřady práce jsou vlastně úschovny pro ty s astnější nezaměstnané, kteří měli nějakou protekci a nyní mohou z titulu své funkce "pomáhat" těm méně šťastným. Úkolem legislativy i exekutivy je však dbát na to, aby sociální síť byla dostatečně efektivní. Což bohužel dnes není a zdá se být i v blízké době nedosažitelným cílem. V našich poměrech je zřejmá neefektivnost kontrolních mechanismů, neúčinnost k hranici udržitelnosti, přehlížení "špinavých" peněz.

Náprava nebude lehká, protože to jsou právě mnohdy úřady práce, když nepočítáme stagnující ekonomiku, které tržpráce deformují.

Petr Volný

Čágo bélo, šílenci ! Jsem volná!

Případ Pergnerová je ukázkovým příkladem, jak si může před soudcem kdekdo pustit hubu na špacír

Věčně zfetovaná bývalá moderátorka televizního Esa Tereza Pergnerová byla u Obvodního soudu pro Prahu 8 shledána nevinnou. Měla být odsouzena jako dealerka drog.

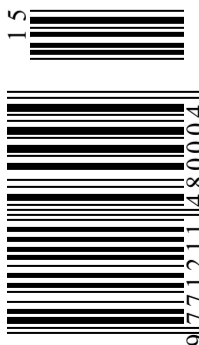
Zpočátku si Pergnerová "šlehala" sama jako když bičem mrská. To jí však nestačilo a netrvalo dlouho, aby byla obviněna z distribuce drog. Kámoška Gabriela Černá na Pergnerovou "práskla", že od ní koupila pět gramů pervitinu. Kupodivu se u soudu rozvzpomínal předávkovaný mozek Černé a pět gramů se najednou zdrclo na pouhé dva.

Žalobkyně nejspíš nevěřila vlastním uším, když soudce nabyl přesvědčení, že Pergnerová neprodala Černé ani gram. Prý jí pouze půjčovala peníze. Světe div se, soudce dokonce obžalovanou smlouval: "Když uzná-

te vinu, může být upuštěno od potrestání a skutek lze ihned zahladit."

Fe ačka s cibulemi (kapesní hodinky) na krku byla po zproštění obžaloby tak dezorientovaná, že se rozeběhla k žalobkyni, aby jí mohla stisknout ruku! Venku na chodbě soudní budovy si sponkočila stakovým šarmem, že by jí to záviděl i Otík z Vesničky střediskové.

Co ještě dodat k této frašce? Případ Pergnerová je ukázkovým příkladem, jak si může před soudcem kdekdo pustit hubu na špacír. Fe ák se rozvzpomene, že nefetoval. Je volný! Dealer, že nedistriboval, je volný! V brzku se můžeme dočkat, že zloděj si vzpomene, že nekrald, podvodník nepodváděl, vrah nevráždil a všichni si potom s radostí poskočí a zvolají: "Čágo bélo, šílenci! Jsme volní!
Vladimír Cekota

Povodeň 2002, klíš ata a co dál?

Po přečtení této věty se pozorný čtenář zeptá, co to má společného? V první řadě je to egoismus vládnoucích zločinců, kteří se starají jen o svůj blahobyt a voliči jsou zde od toho, aby je opět utvrdili ve volbách, aby mohli dále vysávat tento národ. Společným rámcem je, že se neobdělávají, neudrží, neopravují a správně neprovozují jakékoli statky. Počínaje od polí, lesů, povodí a průmyslových provozů ve jménu pochybné produktivity práce, rušením tzv. nepotřebných provozů a pracovních míst.

Je veřejným tajemstvím, že nebyl výskyt klíš at a to i na sídlištních našich měst, zavinilo masivní neobdělávání polí a luk. Katastrofálně se přemnožili hlodavci, kteří jsou hostiteli právě klíš at. Tato jsou právě přenašeči zánětu mozkových blan a Lymfské boreliózy, která před rokem 1990 byla prakticky neznámá. Jenže totoasi nikomu nevádí. Horší je to s letošní povodní, která zasáhla v nebyvalé míře velkou část naší republiky. Doufám, že se dostatečně rozsvítilo v hlavách fundamentalistických voličů vládnoucí bandy pěti a také těch co nebyli u voleb. Ukazuje se, že není pravda čím blíže Václaváku tím je bezpečnější a tentokrát si i Praha vybrala svůj díl. Chťel bych zde uvést, že tento důsledek velké vody, který zodpovědní pracovníci Povodí Vltavy zdůvodňují nějakou 10 000 letou vodou a zodpovědní pracovníci ČEZ, kteří tvrdí kaskáda byla stavěna jako energetické dílo. Tito pracovníci pravděpodobně trpí schizofrenií by mohli rovnou zdůvodnit biblickou potopou světa, jako trest za vyvržení těch nejhorších lidských vlastností po roce 1990. Věřit na energetické dílo představující pár desítek MW po několik hodin denně ve špičce může věřit jen debilní člověk.

Nikdo pořádně neví kolik vody protéklo Vltavskou kaskádou. Podle sdělení Povodí Vltavy vypadly z provozu s prvním deštěm měřiče výšky hladiny na celém povodí. Vtírá se otázka, zda vůbec byly funkční před příchodem deště ů? Je veřejným tajemstvím, že se práce pouze vykazuje na papíře a inkasuje se ze státní pokladny. Všichni ti schizofrenici přehlédli takový "malý problém", že všechny přehrady, nádrže a rybníky byly plné po okraj! Vláda a parlament měli ještě měsíc před povodní největší starosti zda budou smět na Lipně, Orliku a Slapech jezdit motorové čluny! Snižít hladinu těchto přehrad nedovolili, protože by se zhoršilo rekreační prostředí a utrpěl by turistický ruch. Toto vyhovovalo všem a hlavně státním soukromníkům z ČEZ. Taková turbína ve špičce dodá nějaký ten MW více. Peci v první řadě jde o zisk. Co na tom, že budou mít škodu milióny lidí, těch je dost a zbytek dovezeme třeba z Afriky.

Neříkám, že by vypuštění Vltavská kaskáda zabránila stoprocentně povodni, ale při správném provozním režimu

by škody byly nepatrné. Svypouštěním se začalo, až s přívalem deště a nakonec se vypouštělo více vody než přitékalo. Došlo obyvatelům Karlína jaká sebranka vládně na magistrátu? Nedokázala udělat pořádek na řece Vltavě, o nezavření pancéřových vrat a kulových uzávěrů Metra ani nemluví! Protože se mne povodeň přímo dotkla chtěl bych na několika příkladech, kterých jsem byl svědkem ukázat jak selhala celá státní správa. Tzv. krizový štáb Neratovice se usídlil v LŠU. Nikde žádný nápis, dveře zamčené a ani naši rozvážeči botiček nic nevěděli. Dalo se to odhadnout jen podle luxusních automobilů parkujících na chodníku a že se mihnul MVČR v maskáčích u nás přezdívaný medvídek. Netvrdím, že je v pořádku, když něco unikne z chemičky jako je Spolana, ale šířit poplašnou zprávu je trochu moc. Ani neratovická radnice nedokázala pravdivě informovat samotné Neratovice nehlédě k tomu, že veřejný rozhlas ve městě je naprosto nesrozumitelný! Když jsem slyšel v televizi jak dokáže MVČR plácát, nedivím se, že zpravodajství médií bylo neobjektivní, nevarovalo a hlavně neukazovalo skutečný stav. Dokonce v pondělí 19.8. večer šířily televize poplašnou zprávu o uniklu chlóru ústy důstojníka chemického vojska (nebyla dobře vidět hodnota majora?) pro kterého bylo důkazem úniku chlóru, že v Libiši slzely oči a pářilo v krku. Při tom připomínám, že mírný vítr foukal právě od Libiše přes Spolanu směrem na Kostelec nad Labem. Od profesionála bych očekával konkrétní čísla kolik čeho bylo nebo je v ovzduší. Korunu tomu nasadily na rychlo převelené hlídky státní policie k hlídání chemičky a k usměrňování provozu. Přijely na lehkou a bez plynových masek. Byly vysazeny po dvou nebo čtyřech na cestách okolo jen s pistolími za pasem. Když při objždění přes Kostelec nad L. jme byli takovou hlídkou zastaveni na křižovatce do Tišic, že nad farmou pro prasata je mrak chlóru a cesta vede jen přes Všetaty. Ptal jsem se zda oni mají masky a co tedy budou dělat oni. Neměli a nevěděli nic o účincích chlóru a jak se proti němu chránit. Při tom psychopati z Greenspace si dělali v továrně co chtěli. Kde je záruka, že ve Spolane technologií nemanipulovali se zařízením? Policie u řeky nemá žádné motorové čluny, takže organizované tlupy rabovaly o sto šest pomocí výkonných motorových člunů. Každý ze zatopených oblastí to musel v noci slyšet. Ještě bych chtěl dodat, že prasata ve velkovýkrmně Tišice tento únik chlóru přežili bez veterinární pomoci.

Zde je na místě položit otázku co dělají všichni ti dobře placení státní zástupci, že nepodali trestní oznámení na všechna ta šíření poplašných zpráv. Další jejich práci je podat žalobu za obecné ohrožení minimálně 2 miliónů občanů tohoto státu v povodí Vltavy a Labe. Místo toho se

zabývají problémy Spolany, které jsou nicotné vzhledem k celkovému ohrožení minimálně jedné pětiny státu a škod, které nemají v dějinách našeho národa obdoby. Pro osvězení jejich paměti si dovoluji jako předseda Okresní organizace RMS Mělník ve jménu nejvíce poškozených a ozebračených obyvatel obcí Zálezlice, Tuhaň, Kly, Hořín, Brozánky, Dolní Beřkovic, Lužec a dalších připomenout, že celý tzv. Integrovaný záchranný systém totálně selhal. Nedomluvili se hasiči s jedného břehu rozvodněného Labe na druhý. O státní policii a armádě ani nemluví. Neexistují havarijní plány CO, které jako pozůstatek po socialistickém Československu slyšly do stoupy. Malou připomínkou je, že tyto plány se postupně tvořily více než sto let. Ve skladech CO zůstal jen materiál, který se nedal zpeněžit, nebo který je k ničemu. Na příklad nejsou montované ženijní mosty, nehlédě k tomu, že není nikdo kdo by jednes uměl postavit.

Obyvatelstvo není cvičeno v rámci civilní obrany (CO), která měla právě za úkol zvládat takovéto živelné události. Neplnili své povinnosti zaměstnanci státních organizací počínaje hydrometeorologickým ústavem, který už léta neuvádí stavy vodních hladin na českých tocích a nevaruje o stoupajících tendencích. Všechny státní podniky povodí, které systematicky neudrží toky a běhy dle technologií starých staletí a neměli v pořádku měřiče hladin. Korunu tomu nasadily restituce (i neopravené) naší šlechtě, která se o svá vodní díla stará jen s hlediska prodeje ryba a ne o protržení hrázi a udržování vodního režimu na svých rybnících.

Ministerstvo životního prostředí nechalo vykácet (vyřabovat) lesy na Šumavě v neuvěřitelné míře. Chybějící lesy nemohly zadržet vodu z přívalem deště ů a právě rychlý odtok vody způsobil přetečení hrázi už tak plných přehrad. Nevím zda by jsme měli poděkovat, nebo zažalovat Rybářství Třeboň, které zmírilo důsledek záplav navýšením hrázi našich největších rybníků Rožmberk a Svět o několik metrů a zadržovalo milióny kubických metrů vody navíc. Vyšlo to. Neumím si představit, jak by jsme dopadli na dolní Vltavě a Labi, kdyby se tyto hráze prohrály a šplouchlo by to do přehrady Orlik. Když jsem poslouchal v televizi pana Šedivého, měl jsem dojem, že sedím u piva a poslouchám nějakého fundamentalistu. Skutečnost byla trochu odlišná. Do nejvíce poškozených vesnic přijely impozantní auta zn. TATRA 813 8x8, které bez problémů projížděly hlubokou vodou. Na korbě pod plachtou družstvo vojáků základní vojenské služby pouze v maskáčích a pohorách. Očekával jsem, že česká armáda když je v NATO přijede vybařena a vyvečivena alespoň na "mizerně" úrovni Československa. Generálek to tvrdil, ale viděl

jsem pouze pracovitě ruce našich vojáků.

Při takové katastrofě přijela naše tzv. profesionální armáda v minimálním nasazení počtu vojáků bez těžké techniky. Na příklad výkonných motorových člunů, které mohly včas odtáhnout z proudu Labe kontejnery, které uplavaly ze Spolany. Místo toho se muselo počkat, až je zadržel Štěpánský most. Armáda prakticky neměla nakladače, sklápěčky, buldozery, jeřáby, rypadla a ani tanky, aby bylo možno bezpečně uvázat loď na Vltavě a Labi. Mohu zde jen zopakovat co říkají moji spoluobčané ze zatopených obcí na adresu vlády, parlamentu a generálního štábu české armády: "Nepotřebujeme je. Jsou nám k ničemu a nechali nás utopit jako myši".

Ještě bych se zmínil o Spolaně Neratovice. Každá chemička může existovat jen při tolerování obyvatelů dané oblasti. Má smůlu, že je ještě vlastněna domácím kapitálem. Tzv. nadnárodní kapitál, který dobře platí psychopaty z Greenspace, potřebuje zlikvidovat konkurenci. Bez ohledu, že přijde o práci posledních 1 200 pracovníků a další stovky autodopravců, nechají pomník staveb s chemickými zbytky. Při letošní ničivé povodni způsobila vysoká voda (minimálně o 2 metry výše než byla stoletá voda) katastrofu minimálně na pětina území ČR. Ta navíc přišla ne od Labe, jak jsme očekávali, ale přes výše jmenované obce od Vltavy, kde postupně ničila veškerou infrastrukturu včetně přístupových komunikací, elektrovedných sítí a spojení. Jediné skutečné nebezpečí byly sklady chlóru. Voda do nich pronikla přes zábrany a ochranu dle předpisu stavěnou na stoletou vodu, kde nadzvedla poloprůhledné nádrže s chlórem, které se začaly chovat jako plováky. Utrhly se slabé kotevní šrouby a přetřhalo se potrubí. Nevěřím, že unikly tolik chlóru co sdělovací prostředky a další prohařovali. Z CO si toho mnoho nepamatuji, ale myslím, že to byly pouhé 4 mg v metru kubickém jako smrtelná dávka. Dioxiny se používaly jako herbicidy ve světě ještě v 70. letech. Co bylo v objektu jejich výroby je zanedbatelné množství, které se vypláchno velkou vodou.

Povodňové plány do roku 1990 byly ve štábech CO. Před dvaceti lety jako účastníka cvičení CO mne fascinovala plocha území vybarvená světle modrou co by se vše zatopilo, kdyby zničila atomová bomba přehradu Orlik. V míru letošní záplavy trochu silná káva, když k tomu média doporučují bedlivě sledovat vodní hladiny toků. Při dvaceti let trvajícímu diletantismu vládnoucí bandy pěti si můžeme být jisti, že si to při dalším velkém přívalem dešti zopakujeme. *Ivo Vlk*

Štěpení bipolárního světa a nové strategické uspořádání Kdo bude určovat osudy příštích generací - 5. část

Bipolární svět dvou supervelmocí a dvou určujících ideologií po druhé světové válce přinesl jako původní jev i desítky ozbrojených lokálních konfliktů mezi nimi. Všechny konflikty se však odehrály naokrají nebo uvnitř zmíněného "rozvojového světa". Mezi SSSR a USA či jejich hlavními spojenci po 40 let k žádnému otevřenému konfliktu nedošlo, a to i přes některé provokativní přesuny bojových sil především na komunistické straně.)

Zaznamenat lze pouze donucovací vojenské operace SSSR vůči svým satelitům uvnitř bloku (Maďarsko 1956, Československo 1968). Tyto operace však na druhé straně nevyvolaly žádnou ozbrojenou reakci. Jak již bylo zmíněno, liberální Spojené státy, podobně jako Velká Británie, se velice poučily ze situace po 1. světové válce. Vlády těchto mocností učinily nyní svoji politiku a ideologii pružnější, a zdaleka již netrvaly na takových ortodoxních poučkách, jako je nezávislost bankovního systému, úplná tržní liberalizace apod. Porážení Japonsko i západní část Německa přinutily kombinaci hospodářských, politických a vojenských opatření přijmout liberálnější ideologii. I když v obou bývalých poražených mocnostech zůstal významný národní kapitál, dostala se značná část německého a japonského průmyslu do područí nadnárodních společností, mnohdy provázaných s politickými kruhy USA. Podobnými intervencemi a fúzími byl zinternacionalizován průmysl v západní Evropě, jižní Americe, jižní Africe i dalších částech světa. Válčné reparace Německa a Japonska byly spláceny ze zajištěných zisků nadnárodních společností v bývalých mocnostech Osy. Přitom půjčky pro vybudování takového průmyslu garantovala přímo vláda USA (v Evropě se tento systém nazýval Marschallovým plánem). Nemožnost restaurace nacionalismu jako hlavního politického směru v Německu a Japonsku zajišťují USA kromě ekonomickopolitických opatření i trvalou přítomnost okupačních ozbrojených sil. V ranně poválečném období neváhalo vlády některých liberálních evropských zemí převzít důležitý strategický průmysl přímo pod státní správu a tím zajistit stabilitu potřebnou pro jeho obnovu. Později, po konsolidaci poměrů, docházelo opět k jeho postupné privatizaci. Díky takové pružné politice i většímu podílu na světovém surovinovém bohatství se tzv. západní, liberálněekonomický tábor rozvíjel podstatně rychleji a dynamičtěji než tábor vý-

hodní, socialistický. Přesto, že po vojenské stránce byly síly USA a SSSR v rovnováze, a totéž platilo i o dobývání vesmíru, činil HNP USA v r. 1964 (tedy 20 let po válce) 381 mld USD, HNP Británie 71 mld dolarů, HNP NSR 48 mld dolarů a SSSR 126 mld dolarů. Do výčtu jmenovaných mocností neuvádím Čínu, nebo v této době již působila jako nezávislá velmoc, a nebylo jisté, na kterou stranu by se v případě konfliktu přiklonila. Po dalším rychlém rozvoji telekomunikací, dopravních cest a informačních technologií dospělo zaostávání SSSR a jeho socialistického bloku tak daleko, že elitám komunistické mašinérie nezbylo, než resignovat na roli jednoho ze světových hegemónů. Kromě toho, díky novým metodám zpracování, vysílání a příjmu informací (satelity, digitalizace), se sdělovací média stala nejdůležitějším prostředkem pro ovládnutí širokých vrstev obyvatel i celých států a kontinentů. Vytvářela novou a nový životní styl, fabulovala vědomí národů. Příjem rozhlasového a televizního vysílání (později Internetu a mobilních sítí) bylo velmi těžké kdekoli na zeměkouli (i násilím) zamezit. Na základě mimo jiné takového působení médií dochází koncem 80. let k náznamu štěpení komunistického bloku. Protikomunistické liberální síly jsou najednou tolerovány v Polsku, Maďarsku. V okrajových republikách SSSR dochází k dezintegraci a ke snaze o odtržení. Sovětské vedení je donuceno oficiálně ukončit dlouhý období "studené války" praktickou kapitulací. Na konferencích v Reykjavíku a na Maltě r. 1989 slíbí sovětský vůdce Gorbačov americkému prezidentovi Reaganovi stažení vojsk z východoevropských a středoevropských států. Dále bylo dohodnuto sjednocení Německa na západním liberálním principu a nezasahování Sovětů do vnitřních záležitostí bývalých sovětských satelitů. Dohody z Reykjavíku a Maltě SSSR beze zbytku splnil a počátkem r. 1990 přestal socialistický blok existovat. Izolované komunistické země (Severní Korea, Kuba) lze zařadit v tomto čase spíše mezi "rozvojové země". Počátek 90. let je ve znamení okázalých oslav vítězství liberálnějšího evropskoamerického systému nad systémem komunistickým. Píše se a hovoří se o "monopolárním světě". Síly nadnárodního kapitálu se nyní cítí nepremožitelnými vítězi. Nevidí nikde vážného nepřítele. Vlastní surovinové zdroje, toky informací, největší světové sdělovací kanály. Ovlivňují politické uspořádání v tzv. "demokratic-

kých" (liberálnětržně orientovaných) zemích. S jejich podporou jsou voleni nejvyšší představitelé určující supervelmocí číslo 1 USA. Vláda USA vydrží nejméně nejvíce a nejakceschopnější armádu světa, která je připravena zasáhnout tam, kde jsou zájmy nadnárodního kapitálu nějakým způsobem ohroženy. Koncentrace kapitálu v tzv. "postmoderním" období přináší další, téměř fantastické objevy a vynálezy. Vědci dokáží na přelomu tisíciletí naklonovat člověka. Požadavky na lidskou obsluhu výrobních nástrojů a prostředků jsou pojednou velmi omezené. Průmysl již nepotřebuje tisíce dělníků. Stačit by mohlo pouze malé množství polorobotů s minimálními životními požadavky. Počátek 90. let se mění fabulace všech světových sdělovacích prostředků vytvářejících vědomí národů. Stejně ideově působí filmy, literatura, malířství a sochařství. Moderní umění a vysílání sdělovacích prostředků popírá význam vzniku stabilních rodin, kde se rodí a vychovávají děti. Mladá žena je líčena opět v tzv. "le-ninském" pojetí především jako pracovní síla, příslušnice armády, policie apod. Mateřské povinnosti i povinnosti muže pečovat o rodinu jsou v umění a médiích zcela opomíjeny. V zemích "svobodné tržní ekonomiky" jsou také nově nastaveny tzv. "poměry ve spotebních koších" kde je pro mladého občana prakticky ekonomicky nemožné založit a užít rodinu, zato je snadnější pořídit si drahý automobil, audiovizuální techniku nebo drogu. Takto pojetý životní styl uráží zásady všechnáboženství. Jeho šíření způsobuje u křesťanských církví zatím chabé protesty, zato velmi ostrou bouři nevole vyvolává delší dobu u islámských teologů a ideologů. Islámská početná populace však není zdaleka tak ohrožena jako původní křesťanská populace evropská, zejména obyvatelstvo tzv. "postkomunistických" zemí, včetně naší České republiky. Populační vývoj za posledních 10 letů a hromadný zánik zbytku původních evropských tradic a hodnot lze již označit slovem "genocida Evropanů". Je vhodné dodat, že pro údajné udržení generační rovnováhy v Evropě (a určitě kvůli nízké úrovni mezd) jsou z daní Evropanů podporovány přichozí mnohočetné rodiny z Afriky a Asie. Národně orientované politické strany, které v 90. letech jako reakce na takovýto zlý vývoj vznikají a působí hlavně v západní Evropě, jsou díky finančním tokům i sdělovacím prostředkům, v obou případech vázány na nadnárodní

kapitál, zatím paralyzovány. Brzy se ukázalo, že radost tzv. "tržních liberálů" z neomezeného vítězství a monopolárního globalizovaného světa, byla předčasná. Po rozpadu východního bloku štěpení pokračuje. Některé stále funkční nacionalistické síly v opěť sjednoceném Německu i Rakousku (vázané na zbytkový národní kapitál) opět ožívají myšlenku obnoveného vlivu ve střední, jihovýchodní a východní Evropě. Pod existujícími ideami šíření demokracie a liberálnějšího prostředí podporují druhý rozpad Československa, Jugoslávie a osamostatnění sovětského Pobaltí. Na Balkáně se jejich zájmy spojují se zájmy znovuzkřísleného Islámu, který, pobouřen liberální propagandou, vyhláší "svatou válku" proti židům a křesťanům. Kruté občanské války v rozpadlé Jugoslávii trvaly celá 90. léta, k čemuž přispěla i nekompetentní chybna rozhodnutí intervenujících Spojených států. Dalším zdrojem neklidu se staly opět islámské aktivity, vedoucí "svatou válku" v oblasti Kavkazu a osamostatněných státech bývalé sovětské střední Asie. Islámské bojovky v 90. letech přitvrdily i v protizraelských akcích v Palestině. Nejmilitantnější islámské síly, jako reakce na výše zmíněnou propagaci bezbožného životního stylu v globálních, liberály ovládaných, sdělovacích prostředcích, dokonce vyhlásily "Svatou válku" USA a jejich spojencům.

Sebevražedná komanda se již také uchýlila k několika proslulým útokům, z nichž nejúčinnější a nejničivější byl 11.9.2001 útok na americký New York a Washington. Ukázalo se, že i nejmocnější světová velmoc je zranitelná a i moc tzv. tržněliberálního tábora není neomezená. Nelze pochopitelně navadět Evropany, aby též ničili americké mrakodrapy. Poslední vývoj světových událostí ale jenom potvrzuje závěr celé této dlouhé, historii podložené studie. Pro zdámý a proporcionální, a pokud možno bezkonfliktní vývoj na naší planetě, je nutno, kromě chycení a potrestání ničících silenců, i elementární dodržování úcty ke všem kulturám a nosným ideám lidstva. 2000 let starý evropský odkaz mezi ně určitě patří. *Pokračování příště*

Severní Korea Severomoravská D 47

Pchjongjang ví, že jen utrpení jeho lidu by mu tak masivní pomoc, jakou potřebuje, nezajistilo

O Severní Koreji se říká, že se chová iracionálně. Naposledy dala těmto názorům zapravdu, když oznámila, že odstoupí od smlouvy o nešíření jaderných zbraní.

Důležitý je kontext. Tři dny předtím Američané Severní Koreji ustoupili, když naznačili, že mají zájem o rozhovory a nebudou je už podmiňovat tím, že Pchjongjang napřed zastaví svůj vojenský zneužitelný jaderný program. Ve čtvrtek zase byli vstřícní Severokorejci. Podle agentury Reuters nabídli, že jaderný program zastaví, když Američané potvrdí platnost dva roky staré společné deklarace. V ní se praví, že ani jedna strana nemá v úmyslu zaútočit na tu druhou. Že by k tomu USA ochotny byly, naznačil ve středu ministr zahraničí Colin Powell. Ve čtvrtek vyslal Pchjongjang na pracovní večeři s bývalým americkým velvyslancem u OSN Billem Richardsonem dva diplomaty. O schůzku požádala severokorejská strana a Bushova administrativa setkání podpořila.

Spočteno, zvaženo: I analytici, kteří znají severokorejskou vrtošivost, si po těch několika dnech, kdy tál diplomatický led, museli myslet, že krize posledního čtvrtku je překonána. Že šanci dostane jednání. V pátek je Pchjongjang vyvedl z omylu.

Důležitá je odpověď na otázku, proč se tak Severní Korea chová. Buď totiž má nějaké racionální důvody a pak jde "jen" o vydírání, o jistý druh jaderného pokeru. Pak rozhoduje cena, za níž by se dala koupit korejská ústupnost. A také to, zda je tato cena pro Washington a jeho spojence přijatelná.

Existuje ale ještě horší varianta: Severní Korea se může chovat iracionálně i proto, že iracionální jsou názory a postoje jejího vedení. Potom by jednání šanci nemě-

lo. Připomeňme některá fakta: Pchjongjang disponuje více než milionovou armádou. V dosahu jeho střel, schopných nést chemické a biologické nálože, je Japonsko. Další rakety, které vyvíjel či vyvíjí oficiálně zkoušky zmrazil by mohly zasáhnout i území USA.

O severokorejské jaderné zbraně (zatím jedna či dvě, do půl roku šest až osm pum) ani nemluví.

Experti se však vesměs shodují, že vedení KLDK se iracionálně chová z racionálních důvodů. Jednoduše řečeno: Že vydírá. Dělal to úspěšně v minulém desetiletí kdy také odstoupilo od smlouvy o nešíření jaderných zbraní a snaží se to opakovat i nyní.

Pchjongjang ví, že jen utrpení jeho lidu (v devadesátých letech zemřely na následky hladomoru dva miliony Severokorejců) by mu tak masivní pomoc, jakou potřebuje, nezajistilo. Proto vydírá zbraněmi. Kdo by si všiml Severní Koreje, kdyby neměla vojenský jaderný program, rakety, milionovou armádu? Kdo by jí v 90. letech nabídl, že jí na své náklady postaví dva lehkovodní reaktory a zdarma dodá paliva a potraviny?

Severokorejská taktika by se dala shrnout do těchto pouček: Nevzdávej se všech triumfů najednou a průběžně vyvolávej krizi. Jinak, zesláblý vnitropoliticky i vojensky, budeš moci být svržen tak snadno jako komunistické režimy na přelomu osmdesátých a devadesátých let či o deset let později Slobodan Milošević. Anebo padneš po rychlé válce jako zdánlivě neotřesitelný Taliban.

Docela racionální úvaha. Ke škodě států, které se musejí za severokorejským nebezpečím vyrovnávat.

A. Vostrá

Vystřihněte, kopírujte, rozdávejte

NE Evropské unii znamená ANO Evropě národů!

"Jen jednou krajem tím krácel Národ Lev..."

Vážený spoluobčane,

v červnu letošního roku nás čeká historický krok, o němž se jednou naši prapravnuci budou učit v hodinách dějepisu. Bude jím referendum o přistoupení českých zemí k Evropské unii.

Evropská unie, jako navazovatelka na předchozí projekty Evropského společenství uhlí a oceli, Evropského hospodářského společenství a Evropských společenství, je nám vnucována jako jediná možná alternativa pro budoucnost. Podívejme se však na fakta, která nabourávají proevropskou propagandu:

Polopravda o možnosti obchodování se stamiliony konzumentů pouze prostřednictvím EU je zpochybněna, uvědomíme-li si například existenci Evropského sdružení volného obchodu (Norsko, Rakousko, Švédsko, Švýcarsko, Island, Finsko, Lichtenštejnsko) na kteroužto alternativu masivní vládní kampaň pozapomíná. Některé země tohoto ekonomického uskupení, které zároveň nejsou členy EU, se podílejí na obchodních komparativních výhodách aniž by ztrácely svou státní suverenitu. Volný trh zboží u nich není podmíněn politickou podřízeností Bruselu. Nikdo také nemůže tvrdit, že EU nemá zájem na výměně zboží se zeměmi, které jsou na ni pouze volně napojené. Vstupem dojde k dorovnávání cenových hladin na úroveň běžnou v hospodářsky silně rozvinutých zemích.

ALTERNATIVA V HOSPODÁŘSKÝCH OTÁZKÁCH EXISTUJE

Ani na zašti ování demokratických poměrů nemá patent Brusel. Institucionálně jej zajišťuje hned několik projektů. Vzpomeňme Radu Evropy (ČR od 1993; 45 zemí), která má v uvedených otázkách podstatně širší záběr než Evropská unie. Navíc slyšet o demokracii od subjektu, který nekontrolovaně ovládá direktorium dvaceti komisařů a kde nemají účastnické státy počet hlasů podle množství obyvatel, je poněkud veselé. Jediný striktně demokratický požadavek EU se týká místních zastupitelstev. Ta již brzy budou ovládána usídlenými cizinci, v pohraničí zejména Němci.

ČESKÁ DEMOKRACIE NENÍ PODMÍNĚNÁ BRUSELEM-NAOPAK

Pokud nám chce Systém vnutit dojem o zvýšení bezpečnosti díky našťestí diletantsky budovaným ozbrojeným silám spadajícím pod EU, hlasitě upozorníme, že se stejným argumentem jsme vstupovali do NATO. Severoatlantická aliance také byla prezentována jako organizace s neexistující alternativou. Podotkneme, že i tenkrát jsme slyšeli vábníky o čistě obranném uskupení, pod jehož křídly jsme se po čtrnácti dnech členství zapojili do agresivního aktu. A na slib, že zde nebudou rozmístěny cizí jednotky a ani takováto otázka nebude nikdy nastolena, zapomináte? Nebyli to náhodou ti sami politici, kteří nyní slibují ráj na zemi v EU? Které jejich dnešní sliby zítřka budou demontovány? Plytká tvrzení o tom, že pouze evropské integrační procesy zamezily po druhé světové válce dalším kontinentálním konfliktům, neobstojí před konfrontací s faktem čtyřicetiletí studené války. Tento faktor byl pro soudržnost západních zemí podstatně důležitější než provázání těžkého průmyslu přes Montánní unii, předchůdkyni EU.

EVROPSKÁ INTEGRACE NENÍ MÍROTVORNÝM VŠELÉKEM

Pod hlavičkou EU se rozjela další fáze centralizace. Hovoříme o měnové unii a jejím Euru. Agitátoři chytají svůj vítr do plachet zjednodušenou frází o odpadnutí problémů s výměnou měny během dovolené. Tuto zcela irrelevantní informaci opět nedoplňují negativem, kterým je ztráta možnosti národního státu držet otěže svého hospodářství ve vlastních rukou. Rozhodování o jedné z nejdůležitějších ekonomických pák, jakou je určování úrokových sazeb naší centrální bankou podle potřeby momentální výkonnosti české ekonomiky, bude delegováno na šedé eminence, které zcela určitě nebudou reflektovat potřeby jakéhosi českého minipřívěsku před zájmy celokontinentální ekonomiky.

EKONOMICKÝ CENTRALISMUS EU JDE PROTI NÁRODNÍM EKONOMIKÁM

Tvůrci veřejného mínění vůbec rádi upozorňují na relativní mikrovýhody. Nepřekvapí proto akcentování až dojemně populistického tématu, že při cestách do zahraničí nebudete potřebovat pas. Vážně je těch několik gramů v kapse srovnatelných s českou státností?

Dálnice na severu Moravy je letitým evergreenem. Vláda tehdejšího Československa se jí zabývala již na počátku devadesátých let. Před volbami v roce 1998 se k ní vrátili sociální demokraté, kteří si stejně, jako senátor Železný vybrali region s největší podporou pro jejich stranu. Nelíbilo se jim, že úsporné balíčky předchozích vlád dopadly i na region, který byl svými volebními výsledky pro sociální demokracii klíčový. Při její výstavbě by našlo práci mnoho lidí a u nich by se dalo předpokládat, že svoji přízeň věnují straně, která se o ně postarala. Z čistě politických důvodů nebyl ani čas na nějaké studie a propočty. Naplněním slibu, který pomohl Zemanovi do křesla předsedy vlády. Na konci roku 2000 se proto předseda vlády schází s izraelskou firmou, která slibuje postavit dálnici za minimálně 125 miliard Kč. Zajímavé bylo, že tato suma se na veřejnost dostala až mnohem později. Nejprve sociálnědemokratictí politici hovořili o 30 miliardách, o dva měsíce později již o 49 miliardách a nakonec poradenská

firma spočítala možné náklady až na více než 200 miliard Kč. Tak široké rozpětí vedlo k dotazu, kdo izraelskou firmu vybíral. Byl to poradce Miloše Zemana, jakýsi Kuča, známý z jedné předchozí sociálnědemokratické aféry, na kterou rád zapomíná jak novinář, tak bohužel i voliči. Přes všechny nejasnosti vláda zakázku izraelské firmě v březnu roku 2001 přidělila.

Teprve poté jakoby náhodou zjistila, že tuto firmu vyšetřuje ruská policie pro podezření z korupce. Tehdejší ministr dopravy Schling prohlásil, že ministry nikdo neuplácel. Jeho stranický kolega senátor Smutný poté prohlásil, že by se sociální demokraté nenechali uplatit žádnou malou částkou. Proto také nikoho nepřekvapí, že v roce 2002 dostala ČSSD od firmy, která je personálně propojena s Housing and Construction dar ve výši 5 000 000 Kč. A to už pravděpodobně je suma na kterou bojovníci za práva dělníků slyší.

Jan Petr

Ďábel se slibem svobody

Svobodné zednářství již od počátku své existence provází řada polemik. Sami zednáři totiž sami sebe označují za nejodpovědnější jedince na světě, kteří mají určovat vývoj. Mezi jejich ideologickou výstavu patří svobodomyšlnost, rovnostářství a tolerance. Slova na první pohled půvabná. Zvláště pro ty, kteří nemívají ve zvyku předvídat nezamýšlené důsledky. Rovnost se ráda měnívá v anarchii, svoboda se projevuje destrukcí všeho vyzkoušeného a konečně nejproblematičtější tolerance je nejvládnější kolečkou relativismu a nihilismu. Relativismu hodnot, dědictví předků a v první řadě Národa.

Přestože katolická církev má právem pro své dějinné přešlapy mnoho odtupců, tak se jí nedá upřít určitý sklon k prozíravému vidění světa. K hierarchičnosti vynucující si odpovědnost, ke konservatismu zaručujícím zachování tradiční a z toho vyplývajícím odporem vůči ukřiveným nováturám, mezi kterými zednáři hrají prim. Proto papež Kliment XII. vydal proslulou protizednářskou bulu In eminenti (1738), ve které zakazoval rejdní podvratných zednářských žívlů. Mávání vějíčkou "pokroku" má v konečném důsledku na rukou více krve, než všechny pravcové diktatury dohromady. Dodnes to však někteří nechtějí vidět.

Svobodní zednáři stáli u zrodu USA, kde dodnes zanechali svůj znak na rubu jednodolarové bankovky či Sochy

svobody, účastnili se všech "pokrokových" odstinů tzv. Velké francouzské revoluce, stáli za vším, co zavánělo destrukcí.

Mnohdy jsou zednáři osočováni z ovládnutí světa. Složitě konstrukce o tahání za drátky z pozadí přenecháme paranoikům. Přesto mají nepopíratelný vliv na vše od politiky, přes ekonomiku až třeba k umění. Zednáři a jejich ideologie vytváří nejobecnější klima pro to, co je "dobré" a co "špatné". Oni určují, co je umění a co kýč. "Rámec demokracie".

"Hoši co spolu mluví", je nejvýstižnější popis zednářstva. Každého mezi sebe nepustí. Jenom určitou skupinku předurčených, které přísluší být součástí reprodukce elity. Kritéria pro výběr jsou přísná: stoprocentní podřízení se jejich principům, přijetí nejvnitřnějších levicových hodnot. Zde vězí klíč k neúspěchu fundamentálně pravcových stran v celé Evropě. To jenom my se neklaníme před jejich idejemi. Jenom my odmítáme přijmout způsob hry.

Čeští republikáni si uvědomují to dobré, co tady kdy bylo a co má smysl restaurovat. Zednáři vše tradiční likvidují se slovy liberalté, egalité na rtech. Nemá smysl složitě vysvětlovat kdo jsme a proti čemu všemu vystupujeme. Můžeme to říci jednoduše: Oponujeme zednářství!!!

slx

... a tak to vidím já

jazyka. Naše mateřština je snad nejbohatším jazykem na světě, co se týká množství výrazů i jejich vzájemných vazeb. S ohledem na vysokou určitost a přesnost vyjadřování je také nejvhodnějším jazykem pro logiku.

Bohužel i mnoho posluchačů, zvláště těch se sklony ke snobismu, podléhá svodům neurčitosti a mlhavosti řeči zatížené cizími výrazy a považuje její nositele za vzdělanější a odborně zdatnější než osoby, které lépe ovládají svoji mateřštinu, a proto používají její přebohatou slovní zásobu. Takovýto projev hrdošti na mateřský jazyk je potom vydáván div ne za projev slabosti a neschopnosti, ač je opak pravdou.

S neschopností se vyjádřit zcela jasně a vzít na sebe i všechna rizika spojená s osobním postojem a jeho veřejným projevem, jde ruku v ruce i neschopnost být sám sebou a schopnost snášet samotu. Vždy je snadnější a zároveň jednodušší splyvat s okolím a nechat si svůj rázor posvětit ve společnosti uznávanými autoritami. Takto lze velmi snadno vyvářet osobnosti z lidí bezvýznamných a z kejkliřů uznávaných umělců. Stačí jen uplatit pár kritiků, kteří napíšou pochvalné ódy, povýší ódy na oficiální názor tím, že se budou citovat navzájem, a většina populace se neodvážá vyjádřit jiný názor. Tím se vyvolá vlna zájmu, případně nákupů, zdánlivá cena duchovní i materiální jde nahoru a spekulativní spirála je roztočena.

Kalkulace na toto téma jsou vždy úspěšné a vycházejí z odpozorované a zcela přirozené lidské reakce. Zkusíte se postavit na roh ulice a zřít chvilí do oken ve druhém patře protějšího domu. Můžete přitom občas i gestikulovat nebo vzrušeně vykřiknout. Za chvíli se kolem vás nahromadí plno lidí, kteří začnou zřít také. Některým z nich sice bude po chvíli divné, že se nic neděje, ale jednak je zde pochybnost, co kdyby se přece jen něco dělo a jednak je ostých zptat se, o co vlastně jde. nehedě k tomu, že ti před vámi to také nevědí a musel by se odhalit původce shluků a ten podat pravdivé vysvětlení. V té chvíli však nikdo už pořádně neví, kdo se zastavil jako první. Tam kde už je hlouček, tam se bez obav postaví další a může z toho být předem neohlášená demonstrace. Pokud někdo má skutečně úmysl vytvořit shluk lidí, je to nejlepší prostředek. Rozhodně lepší, než když osamělá osoba začne hovořit. Lidé se ostýchají zastavit z obavy, aby nemuseli vyslechnout něco, co si třeba ani slyšet nepřejí. Jestliže však základní hlouček už je, potom všechny zmíněné zábrany ustupují.

Být sám sebou a hájit vlastní názory s sebou nese i nebezpečí, kterého se slabí jedinci snadno zaleknou. nebezpečí samoty. Ne samoty osiovně – člověk je stále mezi lidmi, dokonce mezi lidmi, kteří mu dávají za pravdu, v duchu s ním sympatizují – ale zprostředkované. Přitom se svým názorem je jedinec sám jen do té doby, než se mu jej podaří prosadit. Jakmile se dříve zavrhovaný názor stane názorem oficiálním, potom již o podporu a společnosť nauce není. Najednou se z dřívě osamocenaného, zavrhovaného a vysmívaného stává hrdina, který sklízí nejen slova uznání, ale i zprostředkované dobrý pocit spoluobčanů ze získaného zadoostiučnění.

To je ovšem jen závěr a k tomu ještě šťastný. Předcházejí léta samoty,

Kdo je odpovědný za miliardové ztráty ČR?

Kolem televize Nova a jejího vypečeného ředitele, kterého nám občané Znojemska umístili na šest let do odkladistě politických mrtvol, probíhají již od začátku roku 1999 nepřetržitě arbitrážní spory. Tehdy americká CME zahájila řízení kvůli porušení závazků vyplývajících ze smlouvy uzavřené v roce 1997 mezi V. Železným a touto společností. Tehdy CME požadovala zhruba 15 miliard Kč. Tento spor byl rozhodnut nedávno a na jeho základě už Česká republika převedla na účet 10,6 miliardy Kč, kde budou blokovány až do rozhodnutí odvolacího soudu ve Stockholmu. Jeho výsledek se dá však už dopředu odhadnout. Nás nezajímají jiné spory, kdy platili soukromníci. Například firmy PPF a MEF Holding uhradily za V. Železného miliardu korun, jejichž uhrazení vyplývalo z dalšího prohraného sporu. Horší je například výsledek sporu ve kterém nizozemská firma CME Czech Republic žalovala naši republiku na základě československonizozemské smlouvy o ochraně investic a vyhrála. Odškodné již bylo zapláceno. Lžou tedy všichni, kdo tvrdí, že spor kolem Novy nás, daňové poplatníky zatím nic nestál. Desítky milionů dolarů už jsou nenávratně ztraceny. Přestože vláda i parlament nyní předstírají, že hledají viníky tohoto stavu, pravda je opak. Jen se snaží z pudu politické sebezáchovy zamaskovat pravé viníky a podstrčit veřejnosti obětivého beránka, v tomto konkrétním případě Radu pro rozhlasové a televizní vysílání. Na pranýři by měli stát a ze své kapsy platit poslanci a ministři rovným dílem.

Jsou spokojeni s postupem státu, který, jak si jistě vzpomenete, na rozkaz ministra Grosse poslal do IPB po zuby ozbrojené komando místo vhodné pomoci. IPB, a o to se opírá japonská žaloba, je totiž jedinou českou bankou, které v potížích stát nepomohl. Jinak bank, kterým vláda ráda a hojně vypomáhala byla celá řada. Japonci si při své vrozené skromnosti cení utrpenou škodu na více než 40 miliard korun.

Naproti tomu velmi skromná je lucemburská firma (malý stát, malé nároky) EMV. Její kauza se týká bývalé TV 3 a je velmi podobná kauze Nova. Lucemburčané měli peníze a jakýsi český Kindrnay (bůh ví, jak se k vysílací licenci vůbec dostal) zase licenci. Dali se do hromady. Kindrnay měl mnohamilionové dluhy v dolarech a proto se dohodl s Lucemburčany, že za něho dluhy zaplatí a on jim zato předá vysílací licenci. Ten je však vypekl přesně po vzoru Vladimíra Železného. Pokud se Ministerstvo financí ČR nedohodne se žalobcem, můžeme se již za podzim tohoto roku dočkat dalšího hledání viníků. Lucemburk požaduje zatím jen jednu miliardu korun.

Oproti tomu sumu pěti miliard požaduje společnost Medienbeteiligungs, která vlastní v ČR distribuční firmu Mediaprint. Spor začal loni, kdy hlavní vydavatelé tiskovin Mafra, Ringier a další, kteří mají v rukou veskeré "české" noviny vypověděli firmě Mediaprint smlouvu, nebo mají svoji vlastní distribuční společnost, která se jmenuje PNS. Za jasnou kartelovou dohodu tento postup považují i mnozí odborníci a zkoumá ji antimonopolní úřad. Na jeho rozhodnutí však poškozená firma nechce čekat a proto se rozhodla pro arbitráž.

A jelikož se z arbitráže stává pomalu módní záležitost a nelze se ani dívat s ohledem na fakt, že je daleko rychlejší než české soudnictví, podlehlí této módě i italské investoři, kterým nyní hrozí ztráta Union banky. Vzhledem k probíhající jednáním se zatím můžeme o počtu miliard korun jendohadovat. **P.P.**

Kdyby zůstalo jen u sporu CME a Nova, za který platíme my, stálo by nás to jen zhruba 14 miliard Kč. Bohužel na obzoru jsou další, neméně drahé spory. Pokud by Česká republika byla podobně "úspěšná" i v ostatních rozehraných sporech zaplatili bychom ze svých daní až 55 miliard Kč. Slovy padesát pět miliard korun českých.

Za měsíc má již začít jednání o žalobě, kterou se odškodnění domáhá japonská Nomura, největší akcionář Investiční a Poštovní banky. Japonští podnikatelé ne-

Vystříhněte, kopírujte, rozdávejte

SVOBODA CESTOVÁNÍ DÁVNO EXISTUJE

Prazvláštní ekvilibristiku zahájili agitátoři kolem slůvka "suverenita". Že suverénním je takový stát, který může činit co uzná za vhodné a všechno ostatní budiž omezením jeho suverenity, je zřejmé. Eurofilní kampaň proto vyvinula z politologického hlediska nesmírně obdivuhodná sousloví, jako je "sdílená suverenita" či "rozšíření suverenity". Vážně všechna ta nařízení, směrnice, rozhodnutí či doporučení a stanoviska, kterými jsme z Bruselu zahlcováni už nyní, neomezují české zákonodárství a naši suverenitu?

NÁRODNÍ PARLAMENTY JAKO POKOCI EVROPSKÉ KOMISE

Oproti nám nabízené vizi Evropy rovnopravných, spolupracujících a hrdých národů, bruselští páni hlásají Evropu regionů. Kdo se zajímá o politiku hlouběji, již tento termín zaslechl. Na stránkách zdejšího tisku se před referendem uvedený obrat pochopitelně nevyskytuje. Mapa regionalizované Evropy zcela systematicky boří historické hranice, aby byl co nejvíce potlačen princip národní pospolitosti na úkor přeshranických regionů. Ostatně ONI se nikdy netajili svým utopistickým směřením, které je snad pochopitelné u labilního pubescenta. Ta samá ideová škola kdysi vyprávěla, která bude krásně, až bude na celém světě nastolen nejspravedlivější společenský řád. Jejich levicoví potomci sní o jiné formě věčnočasové spásy o levicové Říši, nad níž hvězdy nezapadají. Socialističtí předchůdci hovořili o buržoazních přežitcích, ONI mluví o "upoceném čecháčkovství" a "nevětraném pelechu".

EVROPA "RAD-" EVROPA "SOVĚTŮ"

Teritorium dnešních států přetvořit do umělých regionů, co nejrychleji přetavit křesťanská národní společenství do šedé masy, která bude k dispozici pokusům sociálních inženýrů. Do vymírající Evropy přilákat stamiliony přistěhovalců z Afriky a Asie. Stávající kultury rozmělnit v tavicím kotli. Řečí eurokratů tzv. "zvýšení mobility pracovní síly". Nech si každý přebere po svém, zda takový přístup k tradičním společenstvem nebude mít v horizontu století následek, že průměrný obyvatel této země bude míšenec, hovořící směsicí zprimitivizované angličtiny a čínštiny, který možná zaslechl cosi o vyhybném českém rodu.

VOLNÝ POHYB, VOLNÉ PŘÍSTĚHOVALECTVÍ

Náš jazyk patří k nejbarvitějším na světě. Přesto jej brzy budeme muset vyměnit za světáckou Basic English. Již zítřka český řemeslník bude nezaměstnatelný ne proto, že by neovládal své zlaté řemeslo, ale z důvodů nemožnosti se domluvit s cizáckým zaměstnavatelem. Nebo vážně předpokládáte, že bude i nadále podporována nákladná jazyková různorodost?

ČESKÝ ŘEMESLNÍK DO ŠKOLNÍCH LAVIC

Jedinou věcí, se kterou se ztotožňujeme s oficiální kampaní, je přirovnání referenda k událostem bělohorským. Avšak oponenti poněkud nelogicky říkají, že NE bude znamenat novou Bílou horu. Historie znalí lidé naopak deklarují, že ANO přinese:

- centralizovanou moc přenesenou mimo české země kamsi do Bruselu
  - ztrátu hospodářské suverenity
  - potlačení možnosti vydávat vlastní právní akty
  - potlačení češtiny na úroveň komunikačního prostředku lůzy
  - postupnou ztrátu národní identity, konec českých dějin
- Očane! Na světě existují desítky hrdých národů, které za svou svobodu i v tuto chvíli pozdvihují zbraň. Takováto oběť po Tobě není žádána. To, za co jini umírají, Ty můžeš ovlivnit návštěvou volební místnosti. Nebo Ti dědictví předků a čeství Tvých potomků nestojí za pět minut času?

Země má, probuď se! Národe povstaň!

Pafaas www.pafaas.regin.cz
spotřební zboží-hračky
 Dr.M.Horákové 10/74,LIBEREC 6, tel. 608 322323

od 2 let (do 30 kg) menší 2790,- větší 3490,- hezký dárek

dětské akumulátorové motorky, zpátečka, světla, siréna 3 druhy, majáček, kufr, 6V akumulátor + nabíječka..různé barvy....

Kamera vhodná ke hlídání objektu! obraz i zvuk

rotační anténa, zesilovač, dálk.ovládání, VHF, UHF... 890,-
 mikro kamera(2x3cm), napojení přes AV vstup, barevná 2390,-
NOVÉ! ZÁR.LIST! dobírkou do 3 dnů! 608 322323

Oznámení

Jihomoravská krajská konference RMS se koná v pátek 25. dubna 2003 od 17.00 hodin v klubu zastupitelů MMB Mečová 5. Prezence v 16.30 hodin. Účast nutná pro všechny členy, vítání jsou zájemci o spolupráci.

Dne 17.května (sobota) se koná v kinosále Ostrov v Havlíčkově Brodě celostátní porada funkcionářů naší strany. Zahájení v 11 hod. Účast povinná pro funkcionáře od úrovně okresu. Předsedové MO RMS jsou vítáni.

... a tak to vidím já

ktorou mohou snášet jedině silní jedinci. Síla a sebejistota, víra ve správnost vlastních názorů jedinec pomáhají přežít samotu. Tisíckrát je i ten nejsilnější jedinec zmltán puchybnostmi, tisíckrát v mlhavém oparu mizí světlo poznání. Pokoušení všeho nechat a vzdát se, je jedinec vystavován takřka nepřetržitě. Situace stále stejná, vývojem lidské civilizace se nemění, a byl jí vystaven již bájný Hérokles, který měl stejnou možnost volby.

Poklidný život v zaháloce a dostatku, anebo strádání a boj bez nejmenšího světského a materiálního zadoostiučení? Výsledek rozhodování by měl být v dané situaci zcela jasný a předem dán, nebýt toho, že se na mísku vah přihazuje hodnota, která představuje v lidských dějinách stále znovu a znovu dobývaný vrchol, přes všechny marné oběti a velmi málo pravděpodobnost úspěchu, nejvíce ceněnou. A tou je nesmrtelnost. Pamětlivostné činy zajišťující nesmrtelnost, vykoupenou vlastním životem.

V politice chápané jako službě veřejnosti, národu a vlasti platí neúprosná oravidla dvojnásob. Jen silní ve svém přesvědčení a ochotní se řídit Rašínovým krédem: „Služba národu se neplatí“, mají v této oblasti lidské činnosti co pohledávat. Obavy ze samoty však mohou vést k tomu, že se zbabělci nepatřící do politiky shluknou, aby si dodali pocit jistoty a bezpečí, který nemají v sobě. Doufají, že jim kolektiv tento vlastní nedostatek vynahradí. Marně doufají, že plno zbabělců pohromadě bude něco jiného než spolek zbabělců. Taková skupina, když se dostane k moci, se nezajímá o míhění občanů, ztrácí kontakt s tím, co se tam „dole“ odehrává a hájí už jen svoje sobecké zájmy. Zákony a další právní normy potom přijímá ne s ohledem na veřejný prospěch, ale pouze z hlediska prodloužení vlastního mandátu.

Z nedostatku vnitřní sebehjistoty a síly pramení až abnormální závislost na lidech, vůči kterým má daná osoba přátelské vztahy. Přátelství je významný prvek lidské civilizace a našlo svoje podobnosti v mnoha uměleckých dílech v celé historii lidstva. Mušketýrské trojice a čtveřice jsou výborným prvkem pro mladou generaci a vyjádřením přirozené lidské touhy po souznalosti, ale rozhodně nepatří do politiky. Představa zmíněných čtyř hrdinů usazených na vedoucích místech ve státě a přijímajících důležitá vnitřní a mezinárodně politická rozhodnutí ne s ohledem na prospěch země, ale pod vlivem večerů a nocí strávených při nejlepších ročnících vín a ve společnosti mešdam B., vyvolává mrazení v zádech. Tento princip dovedený ještě dále se projevuje znovuzaváděním již dávno opuštěného principu přebírání funkcí v dědičné posloupnosti. Zvláště v naší zemi jsou tyto úchytky dováděny za všeobecné panující apatie občanů až k dosud nevidané „dokonalosti“.

Kysem velmi skrytým, zcela přilozeně také úmyslně a pečlivě zastíraným, ale o to více nebezpečným, je snaha hloučku mocných vynahradit si předcházející půst af již duchovní nebo materiální. Duchovní spočívající v nezřízené touze po moci a materiální v touze po vnějších atributech s mocí spojených. Neří zde zvažováno, zda lidé takto postižení někdy projevíli